

Klimanytt 161

klimanytt@klimarealistene.com

Redaktør: Ole Henrik Ellestad

27.6.2016

«BREXIT» får stor betydning for EUs energi- og klimapolitikk

Ole Henrik Ellestad*

UK var toneangivende ved utformingen av Parisavtalen om klima. Med «BREXIT» må den skrives om. Flere «BREXIT»-ledere har lenge hevdet at FNs tese om at menneskelig aktivitet er årsak til klimavariasjonene, mangler vitenskapelig grunnlag. Med konservativt flertall i Underhuset etter siste valg ble samarbeidet med de Liberale om «EU-linjen» svekket. Det ga betydelige kutt i tiltak og subsidier til grønn energi. Statsminister David Cameron omtalte den grønne bevegelsen som «green crap».

Christiania Figueras, leder av «UN Framework Convention on Climate Change» med sete i Brussel, uttalte dagen før valget at dersom UK forlater EU betyr det at Parisavtalen må skrives om. (http://www.euractiv.com/section/climate-environment/news/un-boss-brexite-would-mean-rewriting-paris-agreement-on-climate-change/?nl_ref=15561958).

UK var blant de ledende ved Parisavtalen og sentrale i å implementere EUs linje. Utmeldelsen vil således medføre behov for «rekalibrering». Ian Duncan, skotten som ledet Europaparlamentets reviderte lovforslag om «Emission Trading Bill» trakk seg også (<http://www.euractiv.com/section/energy/news/brexit-calls-eu-climate-action-into-question-as-top-mep-quits/>). Det er tydelig at utmeldelsen påvirker sentrale krefter og prosessen med å ratifisere avtalen.

Dette skyldes ikke bare selve utmeldelsen, men det faktum at ledelsen i «BREXIT» domineres av klimaskeptiker (<http://www.euractiv.com/section/uk-europe/news/brexit-campaign-leadership-dominated-by-climate-sceptics/>). De stiller spørsmål ved IPCCs vitenskapelige grunnlag på samme måte som Klimarealistene. Boris Johnson og Michael Gove er blant de aktuelle kandidater til å overta etter David Camron. Og Nigel Lawson, tidligere finansminister,

etablerte organisasjonen «Global Warming Policy Foundation» (GWPF) som mener at naturlige variasjoner dominerer klima. Direktøren, Benny Peiser, uttaler at «GWPF» ikke har noe standpunkt i avstemmingen, men dersom UK går ut er det svært usannsynlig at den partipolitiske konsensus om EUs energi og klimapolitikk, som preget samarbeidet med de Liberale, vil overleve i det nye regime.

«UK Independant Party» som ledes av Nigel Farage, er ikke med i «Leave-bevegelsen», men har i brosjyrer uttalt at det er økende vitenskapelig tvil om menneskeskapte årsaker. Det er liten tvil om at skepsisen til IPCCs konklusjoner har sterk støtte blant mange ledende politikere ettersom deres standpunkter fordømmes av en rekke organisasjoner som støtter IPCC.

Etter parlamentsvalget har Camerons regjering redusert bidrag til «grønn energi» med kutt i subsidier til solenergi. Owen Patterson kuttet, som tidligere miljøminister, også klimaforandringstiltak med 40%, og

hevdet at de burde kvitte seg med «Climate Change Act», basis for UKs klimapolitikk. EU utmeldingen vil forsterke denne trenden. UK har verdens mest avanserte «offshore» vindkraftindustri som er sterkt subsidiert av EU. Hvordan vil det gå med det viktige samarbeidsprosjektet? Videre har det innen EU vært satset på å etablere et el-nett system med tilførsel fra skandinaviske land og UK til kontinentet. Det er således en rekke forhold som berøres selv om flere av tiltakene bør kunne videreutvikles ut i fra de involverte parters egeninteresser.

Selv IPCCs store støttespiller The Guardian tviler på det fremtidige engasjementet (<https://www.theguardian.com/environment/2016/jun/25/eu-out-vote-puts-uk-commitment-to-paris-climate-agreement-in-doubt>). Det er også interessant at Piers Corbyn, astrofysikeren og klimaskeptikeren som leder et privat «værrvarslingsselskap» med stor suksess, er bror til Labourlederen Jeremy Corbyn og har sikkert hvasket ham noen ord i øret om svakhetene ved IPCC. Også MIT Technology er tvilende til fremtiden (<https://www.technologyreview.com/s/601776/brexit-brings-chaos-to-europes-clean-energy-goals/>).

Donald

Trump og mange konservatives manglende tillit til IPCC og Parisavtalen er med på å forme opinionen i USA der klima ligger

blant de nederste på listen over USAs ti viktigste samfunnsproblemer. Selv i et indoktrineringsland som Norge er det bare 25% som mener at klimaendringene er blant de tre største utfordringene (tns-gallup.no). Og blant utviklingslandene har oppslutningen alltid vært koblet til overføring av penger. Ban-Ki Moon har flere ganger hevdet at han håper at den svekkede oppslutningen om klimatiltak ikke skal gå ut over overføring av penger til U-landene.

Det er ikke bare de faktiske forhold ved «BREXIT» som betyr noe. Men «BREXIT» bærer «ved til bålet» i en sak som på forhånd sto svakt ved å være bygget på sandgrunn ved IPCCs manipulerede vitenskapelige prosesser holdt oppe av deler av det politiske systemet med støtte fra media og forvaltningen. Spørsmålet er om «BREXIT» vil få «byggverket» med de allerede store sprekke til å falle?

